

Borgå 10 December 1859.

Min Käre Walter! Du har alltid i världen
fört fått brev från mig, ja att du väl blifvett
härigen om när det engång händes. Föga hade jag
väl denna gång heller kommit mig att skrifa,
om mamma som vanligt kommit vaka min hand.
Jekteten, men hon har varit sjuk i den gamla
tiden denna vecka, och är det ännu för tillfället,
att jag inte lör låta henne bruka sig med
skrifning ännu. Emellertid vill jag inte att du
skall vara utan alla anordningar till hemifrån
till julen.

Ja, hvad först mammas resa komma beträffar
ja tycker du för denna gång att jag till hi-
nare är fört. Hon var redan färdig att kom-
ma upp på tårnet, men fick i förrgår be-
ja till en besvär på vaden, som orsakat
me med sår och katar att bl. långvarig nog,
innan den slut att släppa. Fortfarande är den väl
icke, men besvärlig och mår dåligt. Man försöker



sig redan, då hon fått vara så länge qvitt rofens,
att den skulle bli borta för allena, men det var
icke så väl.

Även jag har, kort förrän Mamma sjukade, haft
ett rosanfall för första gången i min lifnad. Min
ros blomtrade i hafudet, så att min hals blev
så lyfte eldröd, men min sjukdom var öfvervun-
nen inom en vecka, så att jag nu är fullkom-
ligt frisk och roat uto för vanligt. Genom bädets
vär skralhet har det kommit att draga så länge
innan du fått några underättelser hemifrån, och
af samma anledning har du icke förr fått den
begärda afskriften för Prof. Nielsen, ehuru den
var gjord redan före min sjukdom och skulle
afföras med första bref. Säg detta till utfallet
att din goda förmyndare din och bed honom icke följa
jag vid min dåliga handstil, utan se sig talamod
att rida den så godt sig göra later. Jag är högs-
ligen nöjd öfver att få äfven detta stycke på hans
lappar, emedan ingen här kommer lösa upp min
sakar så som han. Du skall belöna honom på det
hjärtligaste från mig och tacka honom äfven på

dina föräldrars vägnar för hans godhet mot dig.

Fra Professor Hammerich har jag nyligen fått
mig tillfända hans "Ivenske Læsestykker". Tacka be-
nom i en bilsning från mig för gåfvan äfven för
för den bider han vift mig genom att upptaga
så många af mina stycken i boken. Till Professor
Wise for du icke heller förgata att framföra min
komplimang.

Och nu, huru går det med dina funderingar der?
Du tyktes vara litet nedstämd i ditt sista bref, men
dette är länge sedan, och vid dine är gläd man
länge vara vid samma stämning, så att du väl
hunnit vara både glad och sorgsen sedan. Hufvud-
saken är att grubla, att göra och göra om och icke
förtroddas, sålka att det icke fins någon Kungs-
väg i Konsten heller, och att egenomligheten icke
kommer för, än Karakterens ungdomligt ongläta brott.
Bildning med ären hunnit taga fattare form och
hårdna till benbyggard. När man då fått sitt eget
fakt att se och känna är det väl om man genom
föregående arbete och öfning skuffet sig medel i han-
derna att lätta och sant ge uttryck åt sine skul-



vinger og knæstør. Skaf blotte gæst med og misfotter
og "nag" kommer det.

Hvad angår dine gennemgange affærer skal du lade els
i tid vete, når forstærkninger behövas. Du har väl
jät lyfta på det Borgström & Krediteret af Jiffel.
October. Det var stället på den gamla Bankin i Högen-
hamn. Jag minns ej ja noge hvad du haft ett vinkat
på nu sedan du restes i August. Skrif nästa gång
og nämna om denna sak öfver, att jag må kunna
göra ett litet öfverdrag. Du skall ju tåk att du gör
kladd, som en ung man egnas och anstär, det får ej
hjelpa om det kostar litet på börsen.

Dine bröder i Helsingfors sågas hafva lät, litigares
i hemmen nu, det berättas på till promotion i nästa
sommar. De båda blott på helt kort tid hinna hem
i jul. De som här franska och då ha kvar i sitt luvande.
Alla må de bra. Mamma kallar hjärtligt och vi alla
och önska dig en glad helj. Vi vänta med stadig-
het bref från dig till julklapp.

I afförskrift dina minnen ang. Helsingfors (6. m.)
Tänkt nu Kärn Walter och skrif snart.

Din egen pappa

A. L. Runerberg.

